

ทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น People's Attitudes toward the Role of Yala Provincial Administrative Organization in Local Development

อามีนา วาเนง^{1*}, สุวรรณีย์ ตาเห¹, ตัสณินทร์ การ์ีตอง¹ และอิทธิชัย สีดำ²

Armeena Wa-naeng^{1*}, Suwannee Tahe, Tasnin Kareedong¹ and Itthichai Seedam²

¹นักศึกษาปริญญาตรี, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹Bachelor student, Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

²อาจารย์ ดร., หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²Lecturer Dr., Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

*Corresponding author, E-mail: 406307001@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ในการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี กลุ่มตัวอย่างที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตเทศบาลนครยะลาจำนวนทั้งสิ้น 59,983 คน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน ได้มาจากการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ T-test และ One-Way ANOVA

จากการศึกษา พบว่า 1) ทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาชีพอยู่ในลำดับสูงสุด ด้านสาธารณูปโภคอยู่ในลำดับที่สอง ด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในลำดับที่สาม ด้านการศึกษาอยู่ในลำดับที่สี่ ด้านสังคมอยู่ในลำดับที่ห้า และด้านสาธารณสุขอยู่ในลำดับสุดท้าย 2) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มี

อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย การเป็นสมาชิกกลุ่ม และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติของประชาชน, บทบาท, องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา, การพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

A research study on People's Attitude toward the Role of Yala Provincial Administrative Organization in Local Development aims to 1) the level of people's attitude towards the role of Yala Provincial Administrative Organization in local development. 2) To suggest guidelines for effective local development of the Yala Provincial Administrative Organization in order to provide people in the area with a good quality of life. The sample group used in this study is the population in the Yala municipality of 59,983 people with a total sample of 400 people. It was obtained by estimating the number of samples according to the formula of Taro Yamane and using the stratified random sampling method. The research tools were questionnaires and interviews, the statistics used to analyze the data were descriptive statistics including percentage, frequency, arithmetic mean, standard deviation and hypothesis testing using T-test and One -Way ANOVA.

The study found that 1) people's attitude towards the role of Yala Provincial Administrative Organization in local development was at the highest level with an average of 4.27. Considering each side, it was found that Career was at the highest level. Infrastructure at the second level, Arts and Culture at the third level, Education at the fourth level, Society at the fifth level and Public Health at the last level. 2) From the hypothesis test, it was found that people of different genders had no different opinions on the people's attitudes towards the role of Yala Provincial Administrative Organization towards local development. However, people with different age, occupation, education level, earnings, residence period, group membership and marital status had different opinions on the people's attitudes towards the role of Yala Provincial Administrative Organization in local development.

Keywords: People's Attitude, Role, Yala Provincial Administrative Organization, Local Development

บทนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีจังหวัดละหนึ่งแห่ง ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีเขตพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด จัดตั้งเพื่อบริการสาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัด ตลอดจนทั้งช่วยเหลือ งานของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้งการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ซึ่งมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องยาวนาน ด้วยการพัฒนาขึ้นมาจากสภาจังหวัดตาม พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนที่เข้ามาควบคุมและให้ข้อเสนอแนะ แก่ฝ่ายบริหารรัฐบาลและจังหวัด ในกิจการอันเกี่ยวเนื่องกับจังหวัดและเทศบาล ต่อมาจึงมีการตรา พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 (ณัฐภักดิ์ สัมฤทธิ์, 2558)

หากพิจารณาจะพบว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาท้องถิ่นในชุมชน เฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่มีการปกครองระบบประชาธิปไตย ซึ่งกล่าวในทางทฤษฎีและแนวคิดทางปกครองจะเห็นได้ว่ารัฐบาลซึ่งเป็นกลไกในการบริหารการปกครองของรัฐนั้น ย่อมมีภาระหน้าที่อย่างมากในการบริหารประเทศให้ประชาชนได้รับความสุข ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต (Well Being) อีกทั้งความมั่นคงแห่งชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง แต่ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่รัฐบาลจะดูแลและจัดทำบริการให้กับได้ทั่วถึงทุกพื้นที่ของประเทศ เมื่อเป็นดังนี้การลดภาระของรัฐบาลโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน จะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและตรงกับความต้องการของชุมชนนั้น ๆ จึงเป็นผลให้การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญเกิดขึ้น ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

1. ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดท้องถิ่นอื่น
3. สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
4. ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วน
5. แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
6. อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบลท้องถิ่น
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ทวี บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

10. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540)

แผนพัฒนาท้องถิ่น คือ การที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือแผนงานในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท คือ แผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนระยะยาวและแผนพัฒนาสี่ปี ซึ่งเป็นแผนพัฒนาหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้อง มีการทบทวนและจัดทำทุกปี และจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ มีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนอกจากมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (สถาบันพระปกเกล้า, 2556)

การวางแผนการพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนพัฒนาเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึง ประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และมุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึง ความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง และส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็น อุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากร ในการบริหารท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด (สถาบันพระปกเกล้า, 2556) แต่สิ่งที่สำคัญไปกว่าการวางแผนพัฒนานั้นก็คือ การนำแผนเหล่านั้นมาสู่ขั้นตอนของการปฏิบัติ โดยจะเห็นได้ว่าแผนการพัฒนาท้องถิ่นจะเป็นแผนเพื่อก่อให้เกิดการบริการสาธารณะแก่ประชาชน อันส่งผลให้เกิดการกินดีอยู่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้นจากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งมาเพื่อทำหน้าที่บริการสาธารณะในเขตจังหวัด ซึ่งทั้งนี้รวมถึงการพัฒนาท้องถิ่นด้วยเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นแล้วผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีพื้นที่ในการศึกษา คือ จังหวัดยะลา เนื่องจากเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจและการศึกษาของพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งการวิจัยนี้จะทำให้ได้ข้อมูลระดับทัศนคติที่ประชาชนมีต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาท้องถิ่นในบริบทของจังหวัดยะลา และท้ายสุดงานวิจัยนี้จะนำมาซึ่งแนวทางในการ

พัฒนาท้องถิ่นที่สามารถทำให้ประชาชนในจังหวัดยะลา มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 โดยเกิดขึ้นจากความต้องการกระจายอำนาจการบริหารราชการแผ่นดินจาก ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมายังส่วนท้องถิ่น โดยเริ่มต้นจากการจัดตั้งสภาจังหวัด ในปี พ.ศ. 2476 มีบทบาทหน้าที่ ให้คาปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการจังหวัด ที่แยกจากการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เป็นการปกครองท้องถิ่น ตามกฎหมายแต่มีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคล จนกระทั่งปี พ.ศ. 2481 กำหนดให้สภาจังหวัดประกอบด้วยราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งภายในจังหวัด มีบทบาทหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด โดยอาศัยระเบียบแบบแผนและนโยบายของราชการส่วนกลาง งบประมาณจากส่วนกลาง แต่มิได้มีบทบาทในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ใน พ.ศ. 2498 จึงได้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 โดยได้ปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของสภาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองมากขึ้น โดยดูแลรับผิดชอบพื้นที่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลของแต่ละจังหวัด มีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม การสาธารณสุข การป้องกันโรค การบำบัดโรคและการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งตั้งแต่ พ.ศ. 2498 เป็นต้นมา บทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการและพัฒนาพื้นที่ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดครอบคลุมระดับตำบลและระดับจังหวัด ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนมาก (ณัฐพงษ์ วงษ์สถิตย์, 2549).

การพัฒนา หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าโดยทั่ว ๆ ไป เช่น การพัฒนาชุมชน พัฒนาประเทศ คือ การที่สิ่งเหล่านั้นให้ดีขึ้น เจริญขึ้น สนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ให้ได้ดียิ่งขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า “การพัฒนา” เป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าพอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจ การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่ง และมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ การพัฒนาเป็นกระบวนการของการ เปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว ทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปโดยมุ่งหมายว่า ลักษณะใหม่ที่จะเข้ามาแทนที่นั้นจะดีกว่าลักษณะเก่า สภาพเก่า แต่โดยธรรมชาติแล้วเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นย่อม เกิดปัญหาในตัวมันเองเพียงแต่ว่าจะมีปัญหามากหรือ

ปัญหาน้อยต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลง นั้น ๆ ทำให้ความหมายการพัฒนาจะสามารถตีความหมายได้ 2 นัยด้วยกัน คือ (นิรันดร์ จงวุฒิ เวศน์, 2550)

ทิตยา สุวรรณชฎ (2517) ได้อธิบายการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนา คือการ เปลี่ยนแปลงที่ต้องการ และได้กำหนดทิศทางและมุ่งที่จะควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงด้วยสภาวะ การพัฒนาเป็นสภาวะสมาชิกของสังคมได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนได้เต็มที่ โดยไม่มีสภาวะครอบงำ เช่น ความบีบคั้นทางการเมือง ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจ หรือความไม่สมบูรณ์ในอนามัย ทุกคนสามารถที่จะนำเอาศักยภาพของตนออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ เช่น การเพิ่มผลผลิตทาง การเกษตรของไทยไม่สามารถจะใช้รถแทรกเตอร์แบบอเมริกาได้ ม.ร.ว. เทพฤทธิ์ เทวกุล ได้ประดิษฐ์ “ควายเหล็ก” ขึ้นมาใช้ไถนาในสภาพแวดล้อมของสังคมไทย

การพัฒนาท้องถิ่น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของขบวนการที่ใช้ในการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่นเป็นส่วนที่มีลักษณะที่เห็นได้ชัดเจนแตกต่างออกไป (โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์, 2536, อ้างถึงใน แสงนภา ทองวิทยา, 2544, หน้า 22) โดยประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือและพึ่งพาตัวเองได้
2. การพิจารณาถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน
3. การพิจารณาถึงลักษณะของสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และลักษณะอื่น ๆ

แนวคิด ทฤษฎี ว่าด้วยทัศนคติ

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติคือ สภาวะความ พร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อ บุคคล สิ่งของ สถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้ จะต้องอยู่นานพอสมควร

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ (2541) ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ คือ ผลผสมผสานระหว่างความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น

พงศ์ หรดาล (2540,42) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็น และพฤติกรรมของคณงานที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร กลุ่มคน องค์กรหรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ โดยการแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกหรือท่าทีในทางยอมรับหรือปฏิเสธ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ(2538,124) ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติหมายถึง ความรู้สึก นึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้บริหารเียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตโดยใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างความคิดและพฤติกรรม นักการตลาดนิยมใช้เครื่องมือการโฆษณา เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า

บทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านสังคม หมายถึง กลุ่มคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นระยะเวลายาวนานอย่างต่อเนื่องในบริเวณหรือพื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่มีอาณาเขตชัดเจนและมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีระเบียบและแบบแผนภายใต้วิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมที่สอดคล้องกันตลอดจนสามารถเลี้ยงตนเองได้ตามควรแก่อัตภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าในชุมชนอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างยาวนาน แบบมีระเบียบที่ดี ทำตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีมาอย่างยาวนาน

ด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ศิลปวัฒนธรรมเป็นผลรวมของความคิดของมนุษย์เกิดจากเหตุปัจจัยที่สภาพแวดล้อมและสะท้อนออกมาในรูปแบบนามธรรมและรูปธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทยคือสิ่งที่สะท้อนความเป็นตัวตนของไทย เป็นการแสดงออกร่วมกันของกลุ่มสังคมที่มีต่อความคิดความเชื่อ ความศรัทธาอย่างใดอย่างหนึ่งและประเพณีปฏิบัติร่วมกันส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าในชุมชนของตนปัจจัยที่สภาพแวดล้อมและสะท้อนออกมาเป็นการแสดงออกมาร่วมกันของกลุ่มที่มีต่อความคิดและความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

ด้านอาชีพ หมายถึง อาชีพมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เพราะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจเกียรตินิยม ชื่อเสียง ตลอดจนความพึงพอใจในตัวเอง การประกอบอาชีพทำให้บุคคลเกิดความภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่า ได้แสดงถึงความสามารถในการพึ่งตนเองและทำประโยชน์ให้แก่สังคม การประกอบอาชีพเป็นการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย สังคมและจิตใจของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าในชุมชนของตนมีการประกอบอาชีพ ทำให้บุคคลรู้สึกว่ามีค่า มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมในการประกอบอาชีพได้

ด้านการศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพงษ์ วงษ์สถิต (2549) ได้วิจัยเรื่อง สำรวจทัศนคติของประชาชนจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการบริหารขององค์การส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่าการศึกษเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ให้แก่บุคคลและสังคมเพื่อให้ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง

ด้านสาธารณสุข หมายถึง อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ การควบคุมอาหารและยา รวมทั้งสิ่งที่อาจเป็นพิษหรือเป็นภัยแก่สุขภาพ กิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันการบำบัดโรคการรักษา และส่งเสริมสุขภาพของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพงษ์ วงษ์สถิต (2549) ได้วิจัยเรื่อง สำรวจทัศนคติของประชาชนจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการบริหารขององค์การส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบ ว่า สาธารณสุขมีอำนาจเกี่ยวกับการป้องกัน การบำบัดโรคการรักษาและส่งเสริมสุขภาพให้กับประชาชนในพื้นที่

ด้านสาธารณูปโภค คือ สาธารณูปโภคหมายถึงการบริการสาธารณะที่จัดทำเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในสิ่งอุปโภคที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เช่น การไฟฟ้า การประปา การเดินทาง โทรศัพท์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวไว้ในชุมชนมีบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกภายในชุมชน และมีสิ่งอุปโภคที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

1. เพศ
2. อายุ
3. อาชีพ
4. ระดับการศึกษา
5. รายได้
6. ระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่
7. การเป็นสมาชิกกลุ่ม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1. ด้านสังคม
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม
3. ด้านอาชีพ
4. ด้านการศึกษา
5. ด้านสาธารณสุข
- ..

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยการวิจัยเชิงปริมาณมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับบทบาทองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาท้องถิ่น และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับประชาชนเกี่ยวกับความคาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา

2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลา จำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสูตร ของ Taro Yamane และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.1 แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งได้ทั้งหมด 3 ส่วน โดยคำถามส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของ ลิเกิร์ต (Likert Scale) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดมาตราส่วนประมาณค่าของแบบสอบถามเป็น 5 ลำดับ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ทศนคติของประชาชนอยู่ในระดับต่ำมาก
- ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ทศนคติของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ
- ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ทศนคติของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ทศนคติของประชาชนอยู่ในระดับสูง
- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ทศนคติของประชาชนอยู่ในระดับสูงมา

3.2 แบบสัมภาษณ์ ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ คือ ประชาชนมีความคาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีอะไรบ้าง

4. การทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยมีวิธีการทดสอบเครื่องมือ ดังนี้

4.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแก้ไขเพื่อความถูกต้องและตรงตามเนื้อหา (Content validity) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาความเชื่อมั่นกับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) โดยครอนบาคเกี่ยวกับทศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) (α) = .872 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

4.2 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อคำถามในการสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์และปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ ดังนี้ 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2) สถิติในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ T-test และ One-Way ANOVA สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

5.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอุปนัยหรือเชิงตรรก (inductive analysis) ซึ่งเป็นการตีความสร้างข้อสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้ทำการบันทึกไว้

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องทศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ระดับทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น
ตารางที่ 1 ผลการวิจัยระดับทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านสังคม	4.23	.361	สูงมาก
ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.28	.458	สูงมาก
ด้านอาชีพ	4.38	.603	สูงมาก
ด้านการศึกษา	4.25	.505	สูงมาก
ด้านสาธารณสุข	4.19	.593	สูง
ด้านสาธารณูปโภค	4.28	.554	สูงมาก
ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทุกด้าน	4.27	.362	สูงมาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในลำดับสูงมาก โดยมีค่า \bar{X} ค่า S.D. เท่ากับ .361 ซึ่งด้านอาชีพ อยู่ในลำดับสูงสุด โดยมีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.38 และค่า S.D. เท่ากับ .603 ด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับที่สอง โดยมีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.28 และค่า S.D. เท่ากับ .458 ด้านอาชีพอยู่ในระดับที่สาม โดยมีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.28 และมีค่า S.D. .603 ด้านการศึกษาอยู่ในระดับที่สี่ โดยมีค่า เท่ากับ 4.25 และมีค่า S.D. เท่ากับ .505 ด้านสาธารณสุขอยู่ในระดับที่ห้า โดยมีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.19 และมีค่า S.D. เท่ากับ .593 และด้านสาธารณูปโภคอยู่ในระดับสุดท้าย โดยมีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.28 และมีค่า S.D. เท่ากับ .554

2. การเปรียบเทียบบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	N	\bar{X}	S.D.	t	P-Value
ชาย	189	4.25	.336	-1.452	.004
หญิง	211	4.31	.390		

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F	P-Value
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	7	11.835	1.691	15.846	.000
	ภายในกลุ่ม	41.826	392	.107		
	รวม	53.661	399			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ LSD ผลปรากฏดังนี้ ประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีอายุ 18 - 25 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุ 26 - 30 ปี 31 - 35 ปี 41 - 45 ปี 46 - 50 ปี และ 51 - 55 ปี

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา การพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F	P-Value
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	16.207	3.241	34.100	.000
	ภายในกลุ่ม	394	37.453	.095		
	รวม	399	53.661			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ปรากฏผลดังนี้ LSD ประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนแตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทและค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างงานอิสระ

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป ส่วนบุคคล	แหล่งความ แปรปรวน	DF	SS	MS	F	P-Value
ระดับ	ภายในกลุ่ม	4	15.184	3.796	.000	.000
การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	395	38.477	.097		
	รวม	399	53.661			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ LSD ปรากฏผล ดังนี้ ประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่ศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนแตกต่างจากประชาชนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช./ปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 6 แสดงการทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ข้อมูลทั่วไป ส่วนบุคคล	แหล่งความ แปรปรวน	DF	SS	MS	F	P-Value
ระยะเวลาใน	ภายในกลุ่ม	4	10.206	2.551	23.192	.000
การอาศัยอยู่	ระหว่างกลุ่ม	395	43.455	.110		
ในพื้นที่	รวม	399	53.661			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลา ที่มีระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ LSD ปรากฏผลดังนี้ ประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติแตกต่างกับประชาชนที่มีระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ 10 - 15 ปี 15 - 20 ปี และมากกว่า 20 ปี

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนา อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น

ผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับลำดับสูงสุด และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาล นครยะลา เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนา ท้องถิ่นเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งผู้วิจัยจะขออภิปรายผลการวิจัยจากลำดับต่ำสุด

1.1 ด้านสังคม เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่อยู่ในลำดับสูงสุด (ระดับสูง) สามารถอภิปราย ผลได้ว่ากลุ่มคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นระยะเวลายาวนานอย่างต่อเนื่อง ในบริเวณหรือ พื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่มีอาณาเขตชัดเจนและมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีระเบียบและแบบแผน ภายใต้ วิถีชีวิตและ ขนบธรรมเนียมที่สอดคล้องกัน ตลอดจนสามารถเลี้ยงตนเองได้ตามควรแก่อัตภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าไว้ว่าอาศัยอยู่ร่วมกันอย่าง ยาวนาน แบบมีระเบียบที่ดี ทำตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีมาอย่างยาวนาน

1.2 ศิลปวัฒนธรรม เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาท ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่อยู่ในลำดับสูงสุด (ระดับสูง) สามารถ อภิปรายผลได้ว่า เป็นผลรวมของความคิดของมนุษย์เกิดจากเหตุปัจจัยที่สภาพแวดล้อมและสะท้อน ออกมาในรูปแบบนามธรรมและรูปธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย คือสิ่งที่สะท้อนความเป็นตัวตนของ ไทย เป็นการแสดงออกร่วมกันของกลุ่มสังคมที่มีต่อความคิดความเชื่อความศรัทธาอย่างใดอย่างหนึ่งและ ประพฤติปฏิบัติร่วมกันส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติแวดล้อม

ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าไว้ในชุมชนของตนปัจจัย ที่สภาพแวดล้อมและสะท้อนออกมา เป็นการแสดงออกมารวมกันของกลุ่มที่มีต่อความคิดและความเชื่อ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

1.3 ด้านอาชีพ เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่อยู่ในลำดับสูงสุด (ระดับสูง) สามารถอภิปราย ผลได้ว่า อาชีพมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อชีวิตของมนุษย์ เพราะเกี่ยวพันกับการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความพึงพอใจในตัวเอง การประกอบอาชีพทำให้บุคคลเกิดความภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่า ตนเองมีค่าได้แสดงถึงความสามารถในการพึ่งตนเองและทำประโยชน์ให้แก่สังคม การประกอบอาชีพ เป็นการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย สังคมและจิตใจของบุคคล

ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าไว้ว่า ในชุมชนของตนมีการ ประกอบอาชีพ ทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองมีค่า มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง สามารถทำประโยชน์

ให้แก่สังคมในการประกอบอาชีพได้

1.4 ด้านการศึกษา เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่อยู่ในลำดับสูงสุด (ระดับสูง) สามารถอภิปรายผลได้ว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพงษ์ วงษ์สถิต (2549) ได้วิจัยเรื่อง สำรวจทัศนคติของประชาชนจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการบริหารขององค์การส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ให้แก่บุคคลและสังคมเพื่อให้ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง

1.5 ด้านสาธารณสุข” เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่อยู่ในลำดับสูง (ระดับสูง) สามารถอภิปรายผลได้ว่า อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ การควบคุมอาหารและยารวมทั้งสิ่งทีอาจเป็นพิษหรือเป็นภัยแก่สุขภาพ กิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันการบำบัดโรคการรักษา และส่งเสริมสุขภาพของประชน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพงษ์ วงษ์สถิต (2549) ได้วิจัยเรื่อง สำรวจทัศนคติของประชาชนจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการบริหารขององค์การส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่าสาธารณสุขมีอำนาจเกี่ยวกับการป้องกัน การบำบัดโรคการรักษาและส่งเสริมสุขภาพให้กับประชาชนในพื้นที่

2. การเปรียบเทียบบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ มีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 เพศ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เนื่องจากทั้งเพศหญิงและเพศชายต่างให้ความสนใจกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาแตกต่างกัน

2.2 อายุ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาไม่ว่าจะมีอายุอยู่ในระหว่างช่วงอายุใดต่างให้ความสนใจกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาเหมือนกันจึงมีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาที่แตกต่างกัน

2.3 อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีอาชีพต่างกัน

2.4 ระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

2.5 ระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ มีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลาที่มีระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวทางในการศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น จึงสรุปประเด็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานการพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่น ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข และด้านสาธารณูปโภค ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้จึงควรดำเนิน ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ด้านที่มีเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอาชีพ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรส่งเสริมและสนับสนุนโดยจัดหาวิทยากรจากภายนอกชุมชนและผู้นำชุมชนที่มีความรู้ความสามารถถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับผู้ที่สนใจเพื่อนำไปใช้ในการประกอบ อาชีพและพัฒนาชุมชน และจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ จัดหาแหล่งเงินทุน ให้กับกลุ่มอาชีพ เพื่อให้กลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานมีอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน ประชาชนมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีวิต มีเงินเก็บเงินออมบ้างพอสมควร เพื่อส่งเสริมการศึกษาบุตรหลานและการรักษาดูแลตัวเองและครอบครัว

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาในการพัฒนาท้องถิ่นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสาธารณสุข ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรส่งเสริมการบริการสาธารณสุขโดยจัดให้มีรถบริการสาธารณสุขแบบเคลื่อนที่เพื่อให้ความสะดวกต่อการบริการ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานในเชิงบุคลากรในการทำงาน และระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับระบบการตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ในความคิดเห็นของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐภัทร์ สัมฤทธิ์. (2558). การรับรู้เกี่ยวกับหน้าที่และความจำเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด. วารสารการบริหารท้องถิ่น, 8(3), 1-9.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2556). การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณสำหรับท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2550). แนวคิดแนวทางการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.
- ทิตยา สุวรรณชฎ. (2517). “สังคมวิทยา” ในวิทยาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์. (2536). การพัฒนาประเทศไทยแนวความคิดและทิศทาง (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกเบญจ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2538). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- ณัฐพงษ์ วงษ์สถิตย์. (2549). สำรวจทัศนคติของประชาชนจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุมวิทยาเขตชลบุรี, ชลบุรี.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและการปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : สุริยวิสาส์.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2541). พฤติกรรมองค์การ, ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พงศ์ หรดาล. (2540). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีประทุม.